

MARTELAAR

Het beroep van martelaar had in Malachije (een door Kazachstan geduld scheurstaatje van 300 000 zielen) een heel andere betekenis dan de gangbare. Dat lag in de afgrond die er gaapte tussen passief en actief. Een martelaar onderging er namelijk niets zelf, integendeel: hij ondernam. Hij reisde de gevangnissen van het land af om zelf gevangenen te martelen. Bedoeling was die onder dwang hun geheime bergplaatsen van gestolen goederen en gelden te doen prijsgeven. Dat gebeurde in opdracht van de regering van Malachije, die in dergelijke gevallen een aanzienlijk vindingsloon claimde. Zodoende scoorde de staat elk jaar nog wat extra zakgeld, dat anders voor vaak lange tijd onaan-geroerd en verborgen zou zijn gebleven.

De officiële martelaar van Malachije heette Pipp-Djo. Ooit was hij zelf één keer bij de lurven gevat. Zeven jaar geleden was hij zo onoplettend geweest om een door hemzelf getekende schets op de plaats van de misdaad (een museum) achter te laten, na een hevige schermutseling met een suppoost, die met doodslag eindigde. Na veroordeling voor doodslag en diefstal van een sabelmarter in malachiet (het nationale symbool van Malachije) kreeg hij een enkelband om, want de gevangnissen zaten eivol en er was een speciale vacature. Dat ding werkte niet alleen als enkelband, maar registreerde ook alle geluiden en gesprekken die zich bij Pipp-Djo voordeden. Hij kreeg immers als werkstraf de marteling van gevangenen opgelegd, waarbij de ontlokte informatie heel veel waard kon zijn. Alleen enkele hoge functionarissen bij de nationale schatkist konden de extra chip in de enkelband activeren of deactiveren. Van zohaast een gevangene bezweek en zijn geheim onthulde, was het hoofdkwartier op de hoogte. Onmiddellijk rukten de jeeps dan uit, met acht zwaarbewapende mannen erin, om de verborgen schatten op de onder dwang gebrulde plek op te gaan halen.

Uiteraard hadden niet alle monsters van Malachije zo'n geheime bergplaats. Er was niet altijd buit in de klassieke zin van het woord. Pedofielen en verkrachters bijvoorbeeld waren niet op geld uit – meestal niet. Seriemoordenaars verzamelden ook vaak zaken die financieel niet interessant waren. Sporadisch verklopten die waar zich een lijk bevond, een hoofd, een hand. Pipp-Djo martelde dergelijke creaturen met heel veel liefde voor het beroep, ook al bracht dit geen centen of materiële goederen op. Zo sneed hij bij ene Ky'an-Eli één teelbal af. Bij Djessy-Djay twee. Een lekkernij voor zijn huisvaraan, die hij vijf jaar geleden van een excentrieke smokkelaar in exotische dieren cadeau had gekregen.

De bevoegde instanties hadden Pipp-Djo carte blanche gegeven, want er was soms veel geld mee gemoeid. De schatkist had voortdurend honger en dorst, onder andere om het gevangeniswezen te bekostigen. Er was maar één voorwaarde: de gefolterde booswichten mochten niet doodgaan. Anders rezen er problemen. Pipp-Djo moest ze in leven zien te houden, al was het maar net. Zo had de seriemoordenaar Le'Johnso al zijn voorlaatste adem uitgeblazen toen de martelaar er mee ophield en nee schudde op de smeekbede van zijn slachtoffer hem helemaal te vermoorden. De ontvelde Le'Johnso bleef in schreeuwende lijve in leven, ondersteboven bengelend aan een vleeshaak. Zijn dierlijk gebrul weerklonk tot in elke uithoek van de gevangenis. En de valsmunter Qshantony, bij wie Pipp-Djo de voeten weg had gebrand nadat hij hem via een trechter benzine had doen zwelgen, kreeg op het nippertje een fikse dosis noradrenaline in zijn kont gespoten teneinde het tijdelijke nog niet met het eeuwige te verwisselen. Er waren geen openbare of verborgen camera's in het spel; de bevoegde instanties wilden niet dat eventuele opnames later als bezwarend materiaal tegen ze konden worden gebruikt.

In de Week van de Huilende Wind werd in een noordelijke provinciestad van Malachije na een verbeterde achtervolging de booswicht Maroah-Jax aangehouden. Zijn kompaan Q'Shawn was kunnen ontkomen, ook al zeilden er de hele week lang nog helikopters met telescopen en zoeklichten boven de rivierdelta, de heuvels en de valleien rond. Het misdadige duo had in een mum van tijd drie boerenbanken overvallen, waarbij ze geen geweld geschuwd hadden. De aanzienlijke buit was samen met de ontsnapte Q'Shawn verdwenen. Er stond Maroah-Jax dus een hel op aarde te wachten. Bij ontdekking zou de regering immers een fiks vindingspercentage eisen.

Schreeuwend als een mager varken zag Maroah-Jax zijn beul naderen, visfileermes in de aanslag. Bijna struikelde hij over een emmertje met zeezout.

'Au, godverdomme.'

In de hoek van de cel hing nog een bloederige homp vlees aan een ketting, vaag herkenbaar als een menselijk lichaam, restant van een vorige foltersessie. Rillen en lillen deed het nog even, maar was dit nu dood of leven? Maroah-Jax was ter voorbereiding op het verhoor al een halve dag lang met de vleesklomp geconfronteerd. Om gek van te worden, die geur van de halfdood.

'Nog gehoord van slow slicing? Death of a thousand cuts?' riep Pipp-Djo boven het gegil uit. 'Op smaak gebracht met een snufje zout?'

Maroah-Jax brulde nog harder en rukte woest aan zijn riemen en kettingen.

'Hoeveel bedraagt de buit? Waar is Q'Shawn?'

'Een deal! Een deal!'

'What the fuck deal? Wat voor deal? Waar is het geld? Hé? Ergens in Mala-

chije? Of... ’

‘Delen! Delen!’

Pipp-Djo legde plotseling een wijsvinger op zijn lippen en knipperde veelbetekenend met zijn oogleden. Hij haalde vervolgens met zijn vrije hand een notitieboekje uit zijn zak waar een potloodje aan bungelde, terwijl hij al even met het mes over de borstkas van zijn slachtoffer kerfde.

‘Aaaaa!!’

De beul legde het mes weg en schreef toen in grote hoekige letters SCHREEUWEN! DE DEAL VOLGT! WE WORDEN AFGELUISTERD! in het boekje, dat hij ogenblikkelijk voor de neus van zijn slachtoffer hield. Even hield het schreeuwen op, maar dan knikte Maroah-Jax heftig met hoopvol gesperde ogen en zette het op een brullen dat horen en zien ze vergingen. Pipp-Djo knikte ook samenzweerderig, pakte het vismes weer en zweefde met de punt ervan over het huidoppervlak van de bankrover, waarbij hij gevaarlijk dicht de ballenzone naderde. Met zijn andere hand schreef de martelaar – nu gehurkt – in het boekje SCHRIJF DE PLEK OP MAAR BEKEN HARDOP EEN ANDERE (VALSE) – FIFTYFIFTY. Hij liet het de man lezen. Weer knikte de geketende, want hij stond doodsangsten uit. Pipp-Djo bevrijdde diens rechterhand uit de riem. Jankend en schreeuwend pende Maroah-Jax de schuilplaats van zijn handlanger Q’Shawn en de buit naar: *Cameleonades 113 B, Brohanq*. Daarna riep hij met overslaande stem: ‘Piers Parade, café N’Do Guzman, Sitobal’.

De martelaar knikte tevreden, bevestigde de riem weer om de hand en gebaarde ‘*doorbrullen!*’. Daarna bewerkte hij de huid van de bankovervaller van top tot teen met viltstiften en rode jodium, zodat die er uitzag alsof hij zware martelingen te verduren had gekregen. Ook deelde hij nog enkele stompen en rake klappen uit, zodat er bont-en-blauwe plekken ontstonden. Een uur later, toen het gebrul over was gegaan in hees gepiep en kokhalzend gegorgel, werd de ondervraagde op een berrie naar zijn cel gebracht. Als volleerde martelaar en ex-boosdoener zou Pipp-Djo hem volledig aan zijn lot overlaten. Niks geen deal.

Er was geen tijd te verliezen, want de jeeps waren nu vermoedelijk al onderweg naar de nepschuilplaats. Pipp-Djo verliet haastig de gevangenis en spoedde zich naar huis, waar hij met enkele forse meppen van een hamer zijn bewakingsbox onklaar maakte. Vervolgens bevrijdde hij zich met een grote kniptang van zijn enkelband.

Martelaar Pipp-Djo raakte op zijn gammele IMZ Ural motor niet verder dan twee dorpen richting Brohanq. Daar stond de Malachijse Pandoerbrigade hem op te wachten, zwaaiend met een notitieboekje en een doos viltstiften. Het martelaarschap van Pipp-Djo was voorbij. Sputterend viel zijn motor stil.

'Shit!' riep hij uit, terwijl hij in een flits terugsloeg op de schets die hij zeven jaar geleden in het museum had achtergelaten. 'Zo stom!'

'Dat wordt minstens een dubbele enkelbreuk, meneer de sabelmartelaar' grinnikte de Opperpandoer, terwijl hij aritmetisch met zijn wapenstok in zijn handpalm sloeg.